

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 7985
Αριθμ. Πρωτ. Αίτησ. Κατ. Εγγράφων: 904
Ημερομ. Κατάθεσης: 1/9/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ
ΠΑΣΟΚ- Κίνημα Αλλαγής
Βουλευτής Ηλείας

ΕΡΩΤΗΣΗ
ΚΑΙ ΑΙΤΗΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Προς: Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ν. Δένδια

Θέμα: «Ασπίδα του Αχιλλέα»: Επιλογή των 19 ελληνικών εταιρειών και κατανομή του ελληνικού έργου των €750 εκατ. - Επιχειρησιακή ιεράρχηση - Αξιοποίηση εθνικών αμυντικών δυνατοτήτων - Εθνικός έλεγχος και τεχνολογική αυτονομία του κεντρικού συστήματος Διοίκησης και Ελέγχου

Στις 31 Αυγούστου 2026 υπεγράφη στο Τελ Αβίβ η διακρατική συμφωνία μεταξύ του ελληνικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και της ισραηλινής πλευράς για την ανάπτυξη του αντιαεροπορικού, αντιβαλλιστικού και αντί-drone Θόλου «Ασπίδα του Αχιλλέα», με ενιαίο και ολιστικό σύστημα διοίκησης και ελέγχου.

Σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ο συνολικός προϋπολογισμός του προγράμματος ανέρχεται σε 3,035 δισ. ευρώ, ενώ προβλέπεται συμμετοχή του ελληνικού αμυντικού και τεχνολογικού οικοσυστήματος σε ποσοστό άνω του 25%, δηλαδή περίπου 750 εκατ. ευρώ. Στην ίδια ανακοίνωση αναφέρεται ότι 19 ελληνικές εταιρείες συμμετέχουν ήδη στις σχετικές διαδικασίες και ότι επιδιώκεται η δημιουργία παραγωγικής βάσης στην Ελλάδα.

Η συμμετοχή της ελληνικής αμυντικής και τεχνολογικής βιομηχανίας σε ένα πρόγραμμα τέτοιας οικονομικής και στρατηγικής σημασίας μπορεί να αποτελέσει ουσιαστική εθνική επένδυση, εφόσον μεταφράζεται σε πραγματική εγχώρια προστιθέμενη αξία, παραγωγή, έρευνα και

ανάπτυξη, μεταφορά τεχνογνωσίας, ανάπτυξη πνευματικής ιδιοκτησίας και δυνατότητα υποστήριξης και εξέλιξης κρίσιμων συστημάτων στην Ελλάδα.

Η ανακοινωμένη, όμως, ελληνική συμμετοχή δεν μπορεί να αποτιμάται μόνο ως ποσοστό επί του συνολικού προγράμματος ή ως ονομαστικό χρηματικό μέγεθος. Σε ένα πρόγραμμα άνω των 3 δισ. ευρώ, με ελληνικό έργο περίπου 750 εκατ. ευρώ, απαιτείται να είναι σαφές τι ακριβώς περιλαμβάνει αυτή η συμμετοχή, με ποιες διαδικασίες και βάσει ποιων κριτηρίων κατανέμεται, σε ποιο βαθμό είναι συμβατικά κατοχυρωμένη, ποια πραγματική εγχώρια προστιθέμενη αξία δημιουργεί και κατά πόσο ενισχύει τις παραγωγικές, τεχνολογικές και επιχειρησιακές δυνατότητες της χώρας.

Παράλληλα, οι επιλογές που γίνονται στο πλαίσιο της «Ασπίδας του Αχιλλέα» δεν αφορούν μόνο την κατανομή ενός σημαντικού βιομηχανικού έργου. Συνδέονται με την ιεράρχηση επιχειρησιακών αναγκών, την αξιοποίηση εθνικών δυνατοτήτων στις οποίες έχουν ήδη επενδυθεί δημόσιοι πόροι, τη δυνατότητα ένταξής τους στη νέα αρχιτεκτονική και το καθεστώς του κεντρικού συστήματος Διοίκησης και Ελέγχου, το οποίο μπορεί να επηρεάσει για μεγάλο χρονικό διάστημα τη δυνατότητα της χώρας να υποστηρίξει, να εξελίσσει και να ενσωματώνει αυτόνομα κρίσιμες αμυντικές τεχνολογίες.

Υπό τα δεδομένα αυτά, εγείρονται μείζονα ζητήματα:

1. Διαφάνεια στην επιλογή των ελληνικών εταιρειών που συμμετέχουν στο έργο

Η επίσημη ανακοίνωση του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας αναφέρει ότι 19 ελληνικές εταιρείες «συμμετέχουν ήδη στις σχετικές διαδικασίες», χωρίς να προσδιορίζονται οι εταιρείες, το αντικείμενο και η οικονομική αξία του έργου που προβλέπεται να αναλάβει καθεμία ούτε η ακριβής νομική ή συμβατική βάση της συμμετοχής τους.

Για ελληνικό έργο συνολικού ύψους περίπου 750 εκατ. ευρώ είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστεί με ποια διαδικασία συγκροτήθηκε η συγκεκριμένη συμμετοχή, βάσει ποιων προκαθορισμένων τεχνικών, επιχειρησιακών, βιομηχανικών και οικονομικών κριτηρίων, ποιος φορέας ή ποια αρμόδια όργανα καθόρισαν τα κριτήρια, ποιοι

πραγματοποίησαν την αξιολόγηση και ποιος ενέκρινε την τελική κατανομή.

Το κρίσιμο ζήτημα είναι εάν η κατανομή ενός έργου τέτοιου ύψους στηρίζεται σε αντικειμενικά, θεσμικά προσδιορισμένα και ελέγξιμα κριτήρια, εάν η διαδικασία μπορεί να ελεγχθεί και εάν οι σχετικές αποφάσεις είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.

Η ύπαρξη σαφών κανόνων και η δυνατότητα ελέγχου της εφαρμογής τους αποτελούν προϋποθέσεις τόσο για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσο και για την αξιοπιστία της ίδιας της πολιτικής ενίσχυσης της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας.

2. Τι πραγματικά κερδίζει η Ελλάδα από το έργο των 750 εκατ. ευρώ και πώς διασφαλίζεται.

Η ανακοίνωση ελληνικής συμμετοχής άνω του 25% δημιουργεί την ανάγκη να αποσαφηνιστεί τι ακριβώς περιλαμβάνεται στα περίπου 750 εκατ. ευρώ και ποια είναι η πραγματική οικονομική και τεχνολογική αξία του ελληνικού έργου.

Δεν έχουν την ίδια σημασία για την εθνική οικονομία και την αμυντική αυτονομία η απλή εμπορική προμήθεια ή υποκατασκευή και η παραγωγή στην Ελλάδα, η έρευνα και ανάπτυξη, η ανάπτυξη ελληνικού λογισμικού, το engineering, η συμπαραγωγή, η μεταφορά τεχνογνωσίας, η δημιουργία ή απόκτηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και η δυνατότητα εγχώριας υποστήριξης και εξέλιξης των συστημάτων.

Παράλληλα, πρέπει να καταστεί σαφές εάν το ανακοινωθέν ποσό των 750 εκατ. ευρώ και τα αντίστοιχα αντικείμενα αποτελούν δεσμευτικές και εκτελεστές υποχρεώσεις που απορρέουν από τη διακρατική συμφωνία ή τις επιμέρους συμβάσεις ή εάν συνιστούν προβλεπόμενη βιομηχανική συμμετοχή που μπορεί να μεταβληθεί κατά την εξέλιξη του προγράμματος.

Εξίσου κρίσιμο είναι να διευκρινιστεί ποιοι μηχανισμοί έχουν προβλεφθεί για την προστασία της ελληνικής συμμετοχής σε περίπτωση μείωσης, μεταβολής, μη ανάθεσης ή μη υλοποίησης μέρους του προβλεπόμενου έργου, καθώς και εάν προβλέπονται υποχρεώσεις

ισοδύναμης αντικατάστασης έργου, διορθωτικά μέτρα ή άλλες συμβατικές συνέπειες.

Αναγκαίο είναι, τέλος, να προσδιοριστεί ποιος φορέας του Ελληνικού Δημοσίου θα παρακολουθεί και θα πιστοποιεί την υλοποίηση του ελληνικού έργου, όχι μόνο ως συνολικό ποσοστό, αλλά ανά αντικείμενο, παραδοτέο και πραγματική εγχώρια προστιθέμενη αξία.

3. Κατά πόσο το ελληνικό έργο υπηρετεί τις ήδη εγκεκριμένες αμυντικές προτεραιότητες

Διαφορετικό αλλά εξίσου κρίσιμο ζήτημα αποτελεί η επιλογή των ίδιων των έργων και απαιτήσεων που εντάσσονται στο ελληνικό αντικείμενο.

Πρέπει να αποσαφηνιστεί ποια από αυτά αφορούν συμπαραγωγή, υποκατασκευή, έρευνα και ανάπτυξη και μεταφορά τεχνογνωσίας που συνδέονται άμεσα με τα συστήματα της «Ασπίδας του Αχιλλέα» και ποια, εφόσον υπάρχουν, αποτελούν αυτοτελείς εθνικές επιχειρησιακές απαιτήσεις ή προγράμματα.

Για τις τελευταίες τίθεται το ζήτημα εάν είχαν προηγουμένως εγκριθεί και ιεραρχηθεί στο πλαίσιο του ισχύοντος αμυντικού προγραμματισμού και ποια ήταν η προτεραιότητά τους. Εφόσον δεν περιλαμβάνονταν στον εγκεκριμένο προγραμματισμό ή βρίσκονταν χαμηλότερα στην υφιστάμενη ιεράρχηση, πρέπει να διευκρινιστεί ποιο αρμόδιο όργανο, με ποια διαδικασία και βάσει ποιας επιχειρησιακής τεκμηρίωσης αποφάσισε την ένταξη ή την προτεραιοποίησή τους.

Η σύνδεση του ελληνικού έργου με τον εγκεκριμένο αμυντικό σχεδιασμό είναι κρίσιμη, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι σχετικοί πόροι κατευθύνονται σε πραγματικές και τεκμηριωμένες επιχειρησιακές ανάγκες και εντάσσονται στη συνολική ιεράρχηση των αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεων.

4. Κατά πόσο αξιοποιούνται οι υφιστάμενες και εντάσσονται στη νέα αρχιτεκτονική οι εγκεκριμένες αμυντικές δυνατότητες.

Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας έχει αναφερθεί επανειλημμένα δημοσίως στο σύστημα «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ», το οποίο αναπτύχθηκε με συμμετοχή της Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας, δοκιμάστηκε σε πραγματικό επιχειρησιακό περιβάλλον και, όπως έχει επισημανθεί, μπορεί να εξελίσσεται επειδή η ελληνική πλευρά διαθέτει τον πηγαίο του κώδικα.

Παράλληλα, το ΕΛΚΑΚ έχει εντάξει στις τεχνολογικές του προτεραιότητες αντικείμενα όπως Counter-UAS, Electronic Warfare, C3, Common Tactical Picture Architecture και ενοποιημένο έλεγχο και επίγνωση επιχειρησιακής κατάστασης.

Επιπλέον, το πρόγραμμα «ΘΩΡΑΞ», χρηματοδοτούμενο με 48,95 εκατ. ευρώ από πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης, αποτελεί ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα υποστήριξης επιχειρησιακών αποφάσεων, το οποίο συλλέγει και επεξεργάζεται δεδομένα από radar, UAV, εναέρια και επίγεια μέσα, παρατηρητήρια και ηλεκτρονικά μέσα.

Χωρίς να προεξοφλείται ότι οι δυνατότητες αυτές μπορούν να υποκαταστήσουν τα συστήματα της «Ασπίδας του Αχιλλέα», είναι εύλογο να διευκρινιστεί εάν αξιολογήθηκαν κατά τον σχεδιασμό της νέας αρχιτεκτονικής, με ποια αποτελέσματα και με ποιον τρόπο θα διασφαλιστεί τόσο η αξιοποίησή τους όσο και η τεχνική και επιχειρησιακή διαλειτουργικότητά τους με το νέο σύστημα.

Το Ελληνικό Δημόσιο έχει ήδη επενδύσει σημαντικούς πόρους σε εθνικές αμυντικές και τεχνολογικές δυνατότητες. Η νέα αρχιτεκτονική πρέπει, συνεπώς, να αξιολογείται και ως προς τη δυνατότητά της να αξιοποιεί, να ενσωματώνει και να εξελίσσει υφιστάμενες εθνικές επενδύσεις, όπου αυτές είναι επιχειρησιακά συναφείς, χωρίς να δημιουργούνται τεχνικά εμπόδια στη διασύνδεση και λειτουργική ενσωμάτωσή τους.

5. Κατά πόσο υφίσταται εθνικός έλεγχος, τεχνολογική αυτονομία και ελευθερία μελλοντικών επιλογών.

Ιδιαίτερη στρατηγική σημασία έχει το καθεστώς του κεντρικού συστήματος Διοίκησης και Ελέγχου (Command and Control – C2).

Η επίσημη ανακοίνωση του ελληνικού Υπουργείου Εθνικής Άμυνας αναφέρεται σε «ενιαίο και ολιστικό σύστημα διοίκησης και ελέγχου», χωρίς να κατονομάζει στην ίδια ανακοίνωση τον φορέα που θα το αναπτύξει. Αντιθέτως, σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση του Υπουργείου Άμυνας του Ισραήλ, το νέο εθνικό Command & Control που θα ενοποιεί το σύνολο των δυνατοτήτων αεράμυνας θα αναπτυχθεί από τη Rafael.

Η διαφορετική αυτή διατύπωση καθιστά αναγκαία την αποσαφήνιση του ακριβούς καταμερισμού έργου, αρμοδιοτήτων και δικαιωμάτων μεταξύ της Rafael και των ελληνικών φορέων.

Το ζήτημα αποκτά ιδιαίτερη σημασία υπό το φως των δημόσιων τοποθετήσεων περί μεταφοράς τεχνογνωσίας, παραγωγής στην Ελλάδα και πρόσβασης στον πηγαίο κώδικα.

Για ένα σύστημα τέτοιας στρατηγικής σημασίας, η πρόσβαση στον πηγαίο κώδικα αποτελεί σημαντική αλλά όχι από μόνη της επαρκή προϋπόθεση πραγματικής τεχνολογικής αυτονομίας. Απαιτούνται παράλληλα τα αναγκαία δικαιώματα επί του λογισμικού και της πνευματικής ιδιοκτησίας, δυνατότητα τροποποίησης και εξέλιξης, έλεγχος της αρχιτεκτονικής και της διαμόρφωσης του συστήματος, πρόσβαση στις αναγκαίες διεπαφές και στα τεχνικά δεδομένα και δυνατότητα ανεξάρτητης ενσωμάτωσης συστημάτων τρίτων κατασκευαστών.

Η σημασία του ζητήματος είναι μακροχρόνια, καθώς το κεντρικό σύστημα Διοίκησης και Ελέγχου μπορεί να αποτελέσει το σημείο ενσωμάτωσης μελλοντικών radar, αισθητήρων, συστημάτων Electronic Warfare, Counter-UAS, UAV, ISR και άλλων επιχειρησιακών μέσων.

Πρέπει, συνεπώς, να διασφαλιστεί ότι η σημερινή επιλογή αρχιτεκτονικής δεν θα δημιουργήσει τεχνικό ή συμβατικό εγκλωβισμό σε συγκεκριμένο κατασκευαστή, δεν θα περιορίσει τον ανταγωνισμό και δεν θα προκαθορίσει τις μελλοντικές εξοπλιστικές επιλογές της χώρας, αλλά θα επιτρέπει την ενσωμάτωση ελληνικών, ευρωπαϊκών και άλλων συμμαχικών τεχνολογιών.

Κατόπιν των ανωτέρω,

ΕΡΩΤΑΤΑΙ Ο κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ:

1. Ως προς τη διαφανή και τεκμηριωμένη διαδικασία κατανομής του έργου

α) Ποιες είναι οι 19 ελληνικές εταιρείες που, σύμφωνα με την ανακοίνωση του ΥΠΕΘΑ, συμμετέχουν ήδη στις σχετικές διαδικασίες, ποιο συγκεκριμένο αντικείμενο και ποια προβλεπόμενη οικονομική αξία αντιστοιχούν σε καθεμία και ποια είναι η νομική ή συμβατική βάση της συμμετοχής τους;

β) Με ποια διαδικασία και βάσει ποιων προκαθορισμένων τεχνικών, επιχειρησιακών, βιομηχανικών και οικονομικών κριτηρίων διαμορφώθηκε η συγκεκριμένη κατανομή του ελληνικού έργου;

Ποιος φορέας ή ποια αρμόδια όργανα καθόρισαν τα κριτήρια, πραγματοποίησαν την αξιολόγηση και ενέκριναν τις σχετικές επιλογές;

γ) Με ποιον τρόπο διασφαλίζονται η αντικειμενικότητα, η διαφάνεια και η δυνατότητα ελέγχου της διαδικασίας;

2. Ως προς την πραγματική έκταση και τη συμβατική κατοχύρωση του ελληνικού έργου

α) Ποιο μέρος των περίπου 750 εκατ. ευρώ αντιστοιχεί σε παραγωγή στην Ελλάδα, έρευνα και ανάπτυξη, ελληνικό λογισμικό και τεχνολογία, engineering, συμπαραγωγή, μεταφορά τεχνογνωσίας και ανάπτυξη ή απόκτηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας;

β) Με ποια μεθοδολογία υπολογίζεται η πραγματική ελληνική προστιθέμενη αξία και ποιος δημόσιος φορέας θα είναι αρμόδιος για την παρακολούθηση και πιστοποίησή της;

Αποτελούν το ποσό των 750 εκατ. ευρώ και τα σχετικά αντικείμενα δεσμευτικές και εκτελεστές συμβατικές υποχρεώσεις ή προβλεπόμενη βιομηχανική συμμετοχή που μπορεί να μεταβληθεί κατά την υλοποίηση;

Ποιες συγκεκριμένες εγγυήσεις και ποιοι μηχανισμοί έχουν προβλεφθεί σε περίπτωση μείωσης, μεταβολής, μη ανάθεσης ή μη υλοποίησης του προβλεπόμενου ελληνικού έργου;

γ) Προβλέπονται υποχρεώσεις ισοδύναμης αντικατάστασης έργου, διορθωτικά μέτρα ή άλλες συμβατικές συνέπειες;

3. Ως προς τη σύνδεση με τον αμυντικό προγραμματισμό και τις επιχειρησιακές προτεραιότητες

α) Ποια από τα αντικείμενα του ελληνικού έργου αφορούν συμπαραγωγή, υποκατασκευή, έρευνα και ανάπτυξη ή μεταφορά τεχνογνωσίας άμεσα συνδεδεμένα με την «Ασπίδα του Αχιλλέα» και ποια, εφόσον υπάρχουν, αποτελούν αυτοτελείς εθνικές επιχειρησιακές απαιτήσεις ή προγράμματα;

β) Οι τελευταίες περιλαμβάνονταν στον εγκεκριμένο αμυντικό προγραμματισμό και ποια ήταν η σειρά προτεραιότητάς τους;

Εφόσον δεν περιλαμβάνονταν ή βρίσκονταν χαμηλότερα στην εγκεκριμένη ιεράρχηση, ποιο αρμόδιο όργανο, με ποια διαδικασία και βάσει ποιας επιχειρησιακής τεκμηρίωσης αποφάσισε την ένταξη ή την προτεραιοποίησή τους;

4. Ως προς την αξιοποίηση των υφιστάμενων εθνικών δυνατοτήτων και την ένταξή τους στη νέα αρχιτεκτονική

α) Ποιος είναι ο προβλεπόμενος ρόλος της EAB και των λοιπών δημόσιων ή κρατικά ελεγχόμενων αμυντικών βιομηχανιών στο πρόγραμμα;

β) Αξιολογήθηκαν, κατά το μέρος που είναι επιχειρησιακά συναφή, ο ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ, οι τεχνολογίες και τα προγράμματα του ΕΛΚΑΚ και ο ΘΩΡΑΞ;

Εφόσον αξιολογήθηκαν, ποιο ήταν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης;

γ) Με ποιον τρόπο προβλέπεται η αξιοποίηση των υφιστάμενων αυτών εθνικών δυνατοτήτων και πώς διασφαλίζεται η τεχνική και επιχειρησιακή διαλειτουργικότητά τους με τη νέα αρχιτεκτονική;

5. Ως προς τον εθνικό έλεγχο, την τεχνολογική αυτονομία και την ελευθερία μελλοντικών επιλογών

α) Επιβεβαιώνει το ΥΠΕΘΑ ότι το νέο εθνικό σύστημα Διοίκησης και Ελέγχου θα αναπτυχθεί από τη Rafael και, εφόσον ναι, ποιο ακριβώς αντικείμενο αναλαμβάνει η Rafael και ποιο οι ελληνικοί φορείς;

β) Ποιος θα έχει τον ουσιαστικό έλεγχο της αρχιτεκτονικής, της διαμόρφωσης και της περαιτέρω εξέλιξης του συστήματος και ποια συγκεκριμένα δικαιώματα αποκτά το Ελληνικό Δημόσιο επί του λογισμικού, του πηγαίου κώδικα, της πνευματικής ιδιοκτησίας, των διεπαφών και των αναγκαίων τεχνικών δεδομένων;

γ) Θα έχει η Ελλάδα το τεχνικό και νομικό δικαίωμα να υποστηρίζει, να τροποποιεί, να αναβαθμίζει και να εξελίσσει αυτοτελώς το σύστημα, καθώς και να ενσωματώνει μελλοντικά ελληνικά, ευρωπαϊκά ή άλλα συμμαχικά radar, αισθητήρες, EW, Counter-UAS, UAV/ISR και λοιπά συστήματα τρίτων κατασκευαστών;

δ) Θα μπορεί, εφόσον το επιλέξει, να χρησιμοποιήσει διαφορετικό integrator χωρίς υποχρεωτική συναίνεση, τεχνική παρέμβαση, αποκλειστική άδεια ή πιστοποίηση του αρχικού αλλοδαπού κατασκευαστή;

ε) Με ποιους συγκεκριμένους τεχνικούς και συμβατικούς όρους διασφαλίζεται ότι δεν δημιουργείται τεχνικός ή συμβατικός εγκλωβισμός σε συγκεκριμένο προμηθευτή και ότι η σημερινή επιλογή δεν περιορίζει τον μελλοντικό ανταγωνισμό και την ελευθερία των εξοπλιστικών επιλογών της χώρας;

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΤΕ

κατά το μέρος που δεν είναι νομίμως διαβαθμισμένα:

1. Πλήρη κατάλογο των 19 ελληνικών εταιρειών, με το προβλεπόμενο αντικείμενο, την οικονομική αξία, το στάδιο και τη νομική ή συμβατική βάση συμμετοχής καθεμίας, καθώς και τα πρακτικά, οι εισηγήσεις, οι αξιολογήσεις, οι αποφάσεις, οι πίνακες κριτηρίων ή άλλα διαθέσιμα στοιχεία από τα οποία προκύπτουν η διαδικασία, τα κριτήρια και η αιτιολόγηση της κατανομής του ελληνικού έργου.
2. Την αναλυτική κατανομή των περίπου 750 εκατ. ευρώ, τη μεθοδολογία υπολογισμού της πραγματικής ελληνικής προστιθέμενης αξίας, τις σχετικές συμβατικές δεσμεύσεις, τα επιμέρους παραδοτέα και τους χρόνους υλοποίησης, καθώς και τις προβλεπόμενες εγγυήσεις και συμβατικές συνέπειες σε περίπτωση μη πραγματοποίησης μέρους του προβλεπόμενου ελληνικού έργου.
3. Τα μη διαβαθμισμένα στοιχεία από τα οποία προκύπτουν η επιλογή, η έγκριση, η επιχειρησιακή τεκμηρίωση και η ιεράρχηση των επιμέρους ελληνικών έργων και τυχόν αυτοτελών εθνικών επιχειρησιακών απαιτήσεων, καθώς και η θέση τους στον ισχύοντα αμυντικό προγραμματισμό.
4. Τα μη διαβαθμισμένα στοιχεία από τα οποία προκύπτει εάν και με ποιον τρόπο αξιολογήθηκαν οι δυνατότητες της ΕΑΒ και του ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ, τα συναφή προγράμματα και οι τεχνολογίες του ΕΛΚΑΚ και ο ΘΩΡΑΞ, καθώς και τα στοιχεία που αφορούν την προβλεπόμενη αξιοποίησή τους και την τεχνική και επιχειρησιακή διαλειτουργικότητά τους με τη νέα αρχιτεκτονική.
5. Τα μη διαβαθμισμένα συμβατικά και τεχνικά στοιχεία από τα οποία προκύπτουν ο ακριβής καταμερισμός του έργου του κεντρικού συστήματος Διοίκησης και Ελέγχου μεταξύ Rafael και ελληνικών

φορέων, ο φορέας που θα έχει τον έλεγχο της αρχιτεκτονικής, της διαμόρφωσης και της περαιτέρω εξέλιξής του, τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου επί του λογισμικού, του πηγαίου κώδικα, της πνευματικής ιδιοκτησίας, των τεχνικών δεδομένων και των διεπαφών, καθώς και οι όροι ανεξάρτητης υποστήριξης, τροποποίησης, αναβάθμισης, εξέλιξης και ενσωμάτωσης συστημάτων τρίτων κατασκευαστών.

Σε περίπτωση που συγκεκριμένο έγγραφο ή πληροφορία είναι νομίμως διαβαθμισμένα, ζητείται να προσδιοριστεί συγκεκριμένα ποιο από τα ανωτέρω αιτήματα ή ποιο τμήμα του δεν δύναται να κοινοποιηθεί δημοσίως λόγω της διαβάθμισης και να παρασχεθεί, κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, η αντίστοιχη ενημέρωση στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής.

Ο ερωτών βουλευτής

Μιχάλης Κατρίνης